

Išz Lietuwôs.

Kaip yra didei isztroszkę musu brolei skaitymo lietuviszku knygu ir rasztū, galima numanyti isz to, *jogei patys tułojo walscchiaus ukininkai pradeda Rusū wyresnybēs praszyti daleidimo spaudinti musu knygas senowiszku budu*. Dabar dasižinojome, kad dar growui Ignatijewui ministeriu beēsant wieno walscchiaus ukininkai (Wilniaus gubernijos) padawē ant wardo to ministerio meldimą apie daleidimą spaudinimo. Bet atsakymo negawo. Dabar prie szito ministerio, growo Tolstojaus, wēlei meldimą padawē tie patys (su 200 paraszū) ir už dwieju nedēliu gawo per Wilniaus gubernatorių atsakymą: „*Jusu meldimas negalīs iszpildomas buti!*“ ko dēl? — nežino. Toki pati praszymą, neilgai trukus, padawē isz kito tolimesnio walseciaus į tą pati ministeri. Priesz ciecoriaus wainikawimą karunacją) atsakymo dar nebuwo gawę, nors praējo gers laikas... Už tiesą! suprasti mes negalime, kokiu priežasciu dēlei nenori p. ministeris pripažinti mumis tokią mazą teisybę, kaipo pawelyjimą musu senowēs raszmeniu musu knygose wartoti. Mes turime sakyti, kad jeigu ir dar tiek rupinama butu apie įwedomą rusiszku raszmeniu į musu knygas, *wisas tas darbas ir rupesnis nuteis ant niekū, kadangi spaudintu rusiszkomis literomis knygu nieks neperka ir neskaito*. Wisi mokęziausi praszaalicziū wyrai juk senei jau pripažino, jog *rusiszkomis literomis negalima raszyti lietuviszkus žodžius* — o tai yra antra priežastis, kuriōs dēl rusiszkos raszmenys negali buti wartojamos musu knygose. — Mes prassome ir raginame sawo brolius — kuriump musu žodžei daeis — *kad isz koźno walscchiaus butu siuncziamos małdōs gromatos p. ministeriui, apie daleidimą mums spaudinti musu knygas pagal senowiszką budą*. Jei mes wisūmet ēsame wierni wieszpacziui ciecoriui, tai regis turime teisybę reikałauti nūg rando (waldžiōs) iszpildymo musu praszymo reikałuse dwasiszko musu apszwietimo. Jei p. ministeris negalēs iszpildyti musu praszymą, tai meldimo gromatos gali buti siuncziamos tie-

siog ant wardo ciecoriaus, jei tik surinkta bus 20 pasiraziusiųjų wardū. Mes ir wisa Lietuwa tikimės, jog aukszcziausiasis musu ciecorius iszpildys maioningai troszkawimą wisōs *Lietuwōs!! . . .*

Birsztomas.

E. Iwinskio literariskas palikimas. Skubinamēs pasidalysti su prieteleis sawo raszto ir lietuviszkōs raszliawōs didei linksmą žinę. P. propesorius Kraučunas Marijōs pilēj atrado isz palikimo a. a. Iwinskio sekancius rankraszczius lietuviszkus:

- 1) *Žodyno lenkiszka-lietuviszko suraszyto žodžius literu A, B, C ir S; szitas keturiu literu sueiliawimas žodžiū užima 700 puslapiū.* P. Kraučunas tikisi galēsęs ir kitu literu žodžius surinkti isz to paties palikimo ir papildyti tą didēs wertēs zołyną.
- 2) *Anglijonū garsaus giesmininko Miłtono iszguldytą lietuviszkai eilēmis giesmę „Rojus pragaiszintas“ (keturios giesmēs) ir Jung'o „Sudo dieną“ (naktis pirmoji).*
- 3) *Nomenklaturą (wardū suraszą) coologiszka, botaniszka ir minerałogiszka.*
- 4) *Budą gydymo ligu žmoniu ir gywoliū.*
- 5) *Kaip auginti arklius.*
- 6) *Daugel wišokiu eiliu ir eileliu lietuviszku isz sweetimu kaļbu iszwerstu ir originaliszku.*
- 7) *Dijonyzo Poszkōs keletą giesmiu.*
- 8) *Kunigo Pabriežōs lietuviszkas prawardes (nomenklaturą) augmenu ir ligu wišokiu.*

Mes tikimēs galēsę ir skaitytojams sawo „Auszrōs“ suteikti nors dalelēmis tu skarbū, kurius amžiną minawonę tarp Lietuvių užsipelnęs Iwinskis per wisą sawo gywenimą rinko ir globėjo dėl sawo broliū. Dūk, Wieszpatie, kad atsirastu szintai tokiu Lietuwōs mylētojū ir tokiu garbingu darbininkū, koksa yra buwēs a. a. Iwinskis! — Mes szirdingai welytumēme, kad tuloji mantingesnio (turtingesnio) Lietuwio ranka apsiimtu iszspaudinti czionai už rubežiaus nors kelintą rasztą nabasztininko Iwinskio. . . .

Pragoje.

J. Bs.

Jo mylista kunigaikštis Mikołas Ogiński, galima sakyti, wadowas prie ēkonomiszku (gaspadoriszku) rei-

kačū musu kraszto, labai didelis prietelius ir geradējas Lietuviū, kurio bałsas su bałsu kitū dwieju-triju ponū isz Lietuwōs įtekėjo ant garbingo iszriszimo per aukszcziusiąję wyresnybę likimo teip wadinamu wałnuju žmoniu, turi labai naudingą dēl musu žmoniu iszprocewojimą. Sz. at. Łauryno Iwinskio po paraszū „Naudingi perser-gejimai dēl žmoniu apsięjimūse ju su gywoleis“ proce kunigaikštis rodes buwusiam ministeriui widaus reikalū growui Ignatijewui ir praszes jo pawelyti spaudinti tą knygele, žinoma musu, tai yra łotyniszkomis literomis. P. ministeris buk jam atsakes, jogei negaljis peržengti ipatingojo „ukazo“ (aukszcziusiojo pawelyjimo). — Gir-dēti, jog kunigaikštis wēl noris daryti storonę apie tai pas kitą ministerių pastojusį po growo Ignatijewo ir kad uždēti uždēti (istatyti) spaustuwę dēl dwasiszku reikalū musu kraszto; rupinasi apie tai ir kiti, bet nežino kur gauti reikalingu pinigū.

Sziauliū gimnazijoje, kaip raszo lenkiszkas nedēl-rasztis „Kraj“, buwę pernai isz 523 mokintiniū 363 katolikai ir 77 žydai, o Kauno isz 633 — katalikū tik 178, o žydū 275! Matoma, kad uzsileidome žydams, o tai ne-iszpūla — nereikia muszti jūs kumsczia, tai nedidelis užpelnas, bet eiti ant imtiniu gałwomis, mokslu, proce, tai kitoniszkas daigtas.

Kražiuose ir Kelmėje tapē atwertos dwi krikszcioniszko gospados dēl sumażinimo girtuklystės, kur pagei pardūdamas alus, arbata, midus, užkandos; žmonēms labai patiko, dēl tegi jie met karcziamą ir ein į gaspadas. Tūse pacziūse miestūse ir Raseiniūse yra uždēti krikszcioniszki kromai, kur žmonēs gal wiską gauti neeidami pas žydus.

24. d. kovo buwo wēl užsidegęs *Panewiežis* keiliose wietose, bet greitai buwo ugnis iszgesyta. Žmonēs labai nusigando, nēs jie mato, jog miestas buwo tyzioniis užkurtas.

Biržiuose kasztu p. *Tiszkeviczias* bus uždēta wainstynyczia (ligonbutis), kuriōs rēdyba bus pawesta walsziaus užrēdymui (wołostnoje prawlenije).

Kaune 2° d. kovo tapē atwerta pilija (antroji wietą) wieszpocystės banko.

S. R.